

Andrzej Kokowski

Czerniczyn, gm. Hrubieszów, woj. zamojskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 15, 29-30

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wykonane są narzędzia. Z tzw. obiektów gliniankowych pochodzi duża ilość ceramiki, krzemieni i zalszczonych form narzędzi kamiennych.

Śladowo została odnotowana obecność, głównie przez fragmenty naczyń i pojedyncze, płytkie obiekty: kultur pucharów lejkowatych, amfor kulistych i ceramiki sznurowej, z późnego okresu neolitu. Również z kulturą trzciniacką wiążą się pojedyncze fragmenty naczyń.

Bogato reprezentowane jest osadnictwo z okresu lateńskiego, w tym szczególnie ze środkowego odcinka jego rozwoju, wyznaczającego w materiałach brzeskich genezę kultury przeworskiej. Z tym okresem i kulturą związanych jest 10 jam gospodarczych, w tym obiekt o charakterze mieszkalnym /półziemianka ?/, o wymiarach 7 x 10 m i głębokości do 2 m, skąd pochodzi duża ilość rzadkich form ceramicznych oraz ozdoby i narzędzia z kości zwierzęcych.

Ślady osadnictwa kultury przeworskiej w późnym okresie rzymskim potwierdzają nieliczne fragmenty naczyń, luźno znalezione w warstwie.

Materiały średniowieczne datowane na XIV wiek /ceramika, sierp żelazny/, wyznaczają końcowy etap osadnictwa w obrębie smętowskiego półwyspu, odkąd tereny te zajmowały wyłącznie pola uprawne.

Materiały z badań przechowywane są w zbiorach MAE w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

CZERNICZYN, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 3

Uniwersytet im. Marii Curie-
Sklodowskiej w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kokowski. Finansował Urząd Wojewódzki w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury strzyżowskiej. Osada wczesnośredniowieczna z XII-XIII w.

W trakcie badań powierzchniowych uzyskano informacje o przypadkowym odkopaniu w dwóch odległych od siebie miejscach grobów wyposażonych w naczynia, topory kamienne i sztylety krzemienne. W trakcie wspomnianych badań odkryto na powierzchni jeszcze jeden wyorany grób z analogicznym wyposażeniem. Stanowiska leżą w górnej partii stoku i na krawędzi dolinki niewielkiego cieku wpływającego do Bugu - po jego południowej stronie i noszą numerację: 3, 4 i 7.

W bieżącym sezonie przystąpiono wstępnie do badań ratowniczych na stanowisku nr 3, w miejscu zagęszczenia znalezisk wyorywanych kości

ludzkich. W wyniku prac o powierzchni około 25 m² odkryto jeden bardzo źle zachowany pochówek szkieletowy wyposażony w sztylet krzemienny. Obok przebadano dużą jamę dzwonowatą z dnem wylepionym gliną /? / lub osadzoną na nim substancją pochodzenia organicznego, zawierającą materiał wczesnośredniowieczny.

Materiał przechowywany jest w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

DĄBKI, gm. Darłowo
woj. koszalińskie
Stanowisko 9

Muzeum Okręgowe
w Koszalinie

Badania prowadzili mgr Jolanta Ikiewicz i mgr Jacek Nowakowski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Koszalinie. Cztery sezon badań. Osadnictwo wczesnoneolityczne.

Kontynuowano badania torfowe. Powiększono rozmiary wykopów do 10 m² /2 x 5 m/. Zbadano trzy takie wykopy.

Warstwa kulturowa, o miąższości około pół metra, wyznaczona jest masowym występowaniem materiału archeologicznego. Związana jest ona ze spagową warstwą torfów turzycowo-trzciniowo-mszystych /ok. 1 m od powierzchni/, warstwą gytii grubodetrytusowej, a następnie gytii grubodetrytusowo-wapiennej lub wapiennej. Warstwy gytii występują wyłącznie w głębi torfowiska, bliżej krawędzi obecna jest jedna lub dwie /w zależności od wykopu/ warstwy torfu turzycowo-mszystego i mszysto-trzciniowego, schodzące w głębi torfowiska do warstwy gytii. Calec stanowią piaski i łył podłoża ze średniej wielkości otoczakami.

Warstwa kulturowa silnie nasycona jest węglami drzewnymi i makroszczątkami roślin, m. in. fragmentami gałęzi /czytelna np. olcha/, drewna, huby i orzechami leszczyny. Bardzo licznie występują w niej szczątki zwierzęce, przede wszystkim kości ryb i ssaków, spotyka się też kości ptasie. W materiale kostnym sporą grupę stanowi poroże /jelenia, łosia i w jednym przypadku zapewne tura/, w formie zarówno rzutek, jak i rogów odcinanych okazom upolowanym /ze śladami łamania, piłowania, cięcia/. Z narzędzi rogowych ze stanowiska pochodzi 10 toporów, wszystkie stanowią jeden typ, identyczny z toporami z lat ubiegłych. W inwentarzu znajdują się nadto narzędzia kościane: szydło i grzebień oraz kości używane jako narzędzia okazjonalne.

Badania poszerzyły o około 300 fragmentów zbiór ceramiki ze stanowiska. Nie odbiega ona typologicznie od materiału uzyskanego w sezonach poprzednich. Stosunkowo ubogi był inwentarz krzemienny - 65